

Sak 30-21 Tema 5. Nedgravne anlegg

Tømming av nedgravne anlegg er sett til pris for standardabonnement. Disse abonnentane får frådrag for felles oppsamlingseiningane, men får påslag for ekstra dyr eining i innkjøp og drift, fordelt på relativt få abonentar. Mengdene med restavfall er og høgare frå slike anlegg pr. abonnent, enn frå einskildbeholdarar.

Hos BIR vert disse abonnentane fakturert for bruk av meir enn 60 leveringar av restavfall pr år, som skal tilsvare 140 L restavfall pr måned.

VØR har i dag tilgangskontroll på så godt som alle stål brønner som er i drift, så dette lar seg gjennomføre. Dette må vi sjølvstøtt teste ut først, om ein ynskjer å gå for slik ordning. Poenget er at det er løysbart.

Vi har ca. 20 molok brønner som ikkje har eller er førebudde for slik teknologi. Dei må evt. skiftast ut med typar som har adgangskontroll og nivåmåling. Vi prøver no ut Molok Domino på Melsgjerdet, og det er ein variant med nivåmåling og adgangskontroll, som er om lag halve prisen av nedgravne betongkømmar med stålinsats.

Avvik i beholderane kan i disse tilfella adresserast partseigarane i sameiga.

Investeringskostnad 2,7 mill kr i utskifting av dagens Moloktankar med betong, sekkar og tilgangskontroll.

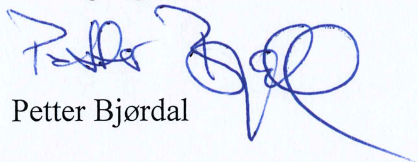
Utfordring med systemet i høve behaldarar.

Dei med behaldarar får rabattar utifrå tal behaldarar og kor mange som samarbeidar om oppsamlingseining.

Direkte overført til oss, så vil dei med nedgravne anlegg få høgre gebyr, enn dei som samarbeida om plastbeholdarar. (5 bueiningar med inntil 70 l restavfall pr bueining)

Korleis dei med nedgravne anlegg vil stille seg, når dei forstår at store plastbeholdarar kan gi billigare abonnement, kan bli ei pedagogisk utfordring.

Truleg ein grunn til at RIR har færre nedgravne løysingar enn VØR, til tross for at selskapet er tre gangar så stort.

Petter Bjørdal